

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010089
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814010089.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 28. 06. 2016 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému U. H.

rozhodol:

Obžalovaný U. H., nar. XX. XX. XXXX v W., okres F., bytom F., U. č. XXX/X, okres F., bez pracovného pomeru

je vinný, že:

z účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, ktorého jediným majiteľom a disponentom bola P. H. bez jej súhlasu zrealizoval platby a výbery platobnou kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú poškodenej zobral v presne nezistenom čase po 21. 01. 2013 z miesta jej bydliska v A. F., M. XXXX/XX, a to dňa 02. 06. 2013 v Prievidzi platbu vo výške 22,35,-€ a 11,09,-€, dňa 04. 06. 2013 v Prievidzi platbu vo výške 5,80,-€, dňa 06. 06. 2013 v Prievidzi platbu vo výške 5,80,-€, dňa 07. 06. 2013 v Prievidzi, platbu vo výške 7,97,-€, dňa 08. 06. 2013 výber z bankomatu v Prievidzi na Ľ. E. vo výške 220,-€, dňa 05. 07. 2013 výber z bankomatu v Prievidzi na A. ulici č. X vo výške 150,-€, dňa 12. 07. 2013 v Prievidzi platbu kartou vo výške 13,29,-€, dňa 18. 07. 2013 v Prievidzi platbu kartou vo výške 7,00,-€, dňa 19. 07. 2013 v Ružomberku platbu vo výške 8,81,-€, dňa 25. 07. 2013 v Prievidzi platbu vo výške 2,44,-€, dňa 26. 07. 2013 v Prievidzi z bankomatu na T. ulici výber vo výške 100,-€, dňa 27. 07. 2013 v Prievidzi platbu vo výške 14,13,-€ a dňa 30. 07. 2013 v F. na A.. X. X výber z bankomatu vo výške 1 450,-€, čím poškodenej P. H. spôsobil celkovú škodu vo výške 2 018,68,-€

t e d a

- neoprávnene si obstaral platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý na taký účel ho použil

t ý m s p á c h a l

- prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona

a z a t o s a
o d s u d z u j e:

Podľa § 219 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. k), l) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 13 (trinásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienične odkladá na skúšobnú dobu 15 (pätnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkov P. H., B. H., P. H., X. W., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil trestné oznámenie číslo listu 1 - 5, potvrdenie číslo listu 8, listinné dôkazy číslo listu 47 - 50, 51 - 60, správy číslo listu 61 - 65, 72, zápisnicu číslo listu 66 - 67, dohodu číslo listu 69, register trestov číslo listu 87, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 88.

Obžalovaný ku skutku na začiatku hlavného pojednávania uviedol, že sa z neho necíti byť vinný, v rámci záverečnej reči uviedol, že trestnú činnosť priznáva, ľutuje ju. Pri výsluchu uviedol, že s podanou obžalobou nesúhlasí. Platobný prostriedok si neoprávnene nezaobstaral, bol mu riadne doručený. To, čo tvrdí poškodená súvisí s tým, že po rozvode sú vzťahy bývalých manželov vyostrené. V súčasnosti sú už vzťahy medzi nimi vysporiadané. Nemajú voči sebe žiadne záväzky. Na otázku prokurátora ako to bolo s poisťou jeho matky uviedol, že to bolo tak, že matka nesúhlasila so svadbou s poškodenou, určitú dobu požadovala peniaze späť. Je pravda, že určitú dobu mali dlh voči matke vyše 2 400 euro. Na otázku prečo peniaze vybrali uviedol, že potrebovali peniaze ako mladí manželvia. Matka sa dozvedela o tom, že peniaze vybrali neskôr. Matku neinformovali predtým ako tie peniaze išli vybrať. Nemuseli to urobiť, postačovalo predložiť kópiu sobášneho listu. Peniaze chceli matke vrátiť v rámci dobrých rodinných vzťahov. S týmto riešením súhlasila aj bývalá manželka - poškodená. Pôvodne mali peniaze vrátiť matke zo zarobených peňazí v Českej republike. Vzhľadom na určité okolnosti sa to nepodarilo. Bolo to preto, že po návrate na Slovensku zostali dlhšiu dobu bez práce, nemali dosť peňazí. V tej dobe museli finančne pomôcť aj svokrovcov. Tieto peniaze z poisťky mali byť vyplatené na účet manželky. Na otázku prokurátora koľko účtov zakladal pre manželku, uviedol že manželke s tým pomáhal. Spomína si, že manželka po uzavretí manželstva mala založené dva účty. Je pravdepodobné, že jej s tým pomáhal. Nespomína si na dátumy, kedy boli tieto účty založené. Pokiaľ sa týka účtu v m- banke mohlo to byť v decembri 2012, v banke Zuno to mohlo byť v lete 2012. Tieto účty boli založené z toho dôvodu, že aj on mal účty v tých istých bankách. Vzhľadom na poskytované služby týmito bankami to bolo finančne výhodné. Neplatili sa tam poplatky za operácie. Na otázku prokurátora akým spôsobom sa dostal k dokladom o účtoch manželky, k platobnej karte, uviedol, že to bolo v januári, februári 2013. Na ďalšiu otázku uviedol, že u svokrovcov býval asi do septembra 2012. Po tomto sa ešte stretávali, posledné stretnutie bolo niekedy v marci 2013. Nespomína si kedy sa dozvedel, že na účet manželky došli peniaze. Dozvedel sa to cez internetbanking. Keď prišli peniaze, neurobil nič, nemal na ňu vtedy kontakt. Vtedy prebiehalo aj rozvod, dohodli sa, že to doriešia po rozvode. Na otázku prokurátora prečo vyberal finančné prostriedky z účtu uviedol, že v tej dobe poškodená tvrdila, že je v ťažkej finančnej situácii, požičal jej nejaké peniaze. Peniaze požičal asi koncom marca, bolo to 100 euro. Ešte tam boli nejaké zadržané dávkky 50 euro. Na otázku prečo, keď zistil, že prišli finančné prostriedky na účet, nevrátil peniaze matke uviedol, že bola to vyššia suma, chcel to urobiť následne. Na otázku prečo povyberal poškodenej z účtu 500 euro, keď táto podľa jeho vyjadrenia mu dlhovala asi 150 euro, uviedol že boli dohodnutí, že vrátia jeho matke peniaze, ak tam ešte niečo zostane bude to patriť jemu. S poškodenou uzavrel dohodu o uznaní dlhu, bolo to potom, čo mu vyšetrovateľ povedal ako to môže dopadnúť, že môže skončiť pred súdom. Celá suma uvedená v dohode o uznaní záväzku z 29. 11. 2013 je uhradená. Na otázku samosudcu uviedol, že rozvedení boli 30. 07. 2013, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v októbri 2013. Je pravdou, že 30. 7. 2013 urobil posledný výber z bankomatu. Na otázku samosudcu, či je to náhoda, uviedol, že to nie je náhoda, po skončení pojednávania tieto peniaze vybral z účtu. Nemal súhlas poškodenej na výber tejto sumy z bankomatu. Je možné, že tento účet bol založený 21. 01. 2013. V tej dobe s poškodenou už spolu nežili, stretávali sa. Doklady o zriadení účtu boli doručené bývalej manželke. Na otázku samosudcu uviedol PIN kód k účtu mu dala poškodená. Upresňuje svoju výpoveď v priebehu januára 2013 sa dozvedel PIN kód, bankomatová karta bola jedna. Bankomatovú kartu aj ďalšie doklady o účte mu dala poškodená. Bolo to približne vo februári 2013.

Svedkyňa P. H. okrem iného uviedla, že obžalobu berie ako dozvuky jedného manželstva. Nevie o tom, že by obžalovaný - syn ukradol alebo nejakým spôsobom zneužil bankomatovú kartu. Tie materiály boli normálne prístupné v ich byte. Poškodená v čase jej neprítomnosti chodievala do bytu, vedela že tie materiály sú v byte. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadrila k poisťke uviedla, že poisťku mala, sporila si. Pôvodne chcela, že tie peniaze obžalovaný dostane, keď sa ožení. Keďže nesúhlasila so sobášom s poškodenou, peniaze chcela použiť na iný účel. Tieto peniaze zobral syn neoprávnene. Preto trvala na tom, aby tieto peniaze vrátil. Bola dohoda, že keď bude mať obžalovaný s poškodenou peniaze, tieto

finančné prostriedky vrátia. Rozprával sa o tomto so synom - obžalovaným. S poškodenou sa o tomto nerozprávala. Skutočnosť, že sa syn oženil s poškodenou sa dozvedela na poisťovni, keď išla vybrať peniaze z poisťky. Na otázku prokurátora uviedla, že sa zviazali tie peniaze vrátiť za bolestné, ktoré dostane poškodená z havárie. V tej dobe samozrejme nepredpokladali, že sa rozvedú. Obžalovaný byva u nich asi od septembra alebo októbra 2012. Peniaze vrátil obžalovaný v sume asi 1 400 euro v júli 2013, bolo to z peňazí za to bolestné. Nevie uviesť, či poškodená vedela, že obžalovaný vybral peniaze, vedela však o tej dohode. Dohoda bola, že peniaze budú vrátené, keď prídu na účet peniaze za to bolestné. Na otázku samosudcu uviedla, že s poškodenou nekomunikovala, všetko čo vie o veci vie od syna.

Svedkyňa B. H. okrem iného uviedla, že peniaze uvedené v obžalobe sú peniaze z poisťky za dopravnú nehodu obžalovaného. Pokiaľ má vedomosť mali byť vyplatené poškodenej na dve časti. Ohľadne týchto peňazí sa obžalovaný s poškodenou dohodli, že si rozdelia peniaze. Na otázku prokurátora, odkiaľ vie o tejto dohode uviedla, že jej to povedal brat - obžalovaný. Bolo to v dobe, keď už nebývali spolu, rozišli sa možno v marci - apríli 2013. Bolo to potom, čo sa vrátili z Čiech. Mala vedomosť o tom, že keď obžalovaný s poškodenou uzavreli manželstvo vybrali peniaze z poisťky ich matky. Má vedomosť o tom, že matka sa dohodla s obžalovaným, že tie peniaze vrátia. Vedomosť má od matky a tiež od brata. Brat peniaze vrátil, nemá vedomosť o tom, odkiaľ tieto peniaze pochádzali. Na otázku samosudcu uviedla, že bola na rozvodovom konaní brata s poškodenou, keď vyšli z budovy súdu, poškodená chcela späť bankomatovú kartu od brata, dozvedela sa, že peniaze prišli na účet. Prišlo jej o tom zrejme upovedomenie, nevyzerala byť prekvapená. Nevie nič o tom, že brat v ten deň rozvodu vyberal peniaze z účtu. Muselo to byť po pojednávaní, pred pojednávaním v ten deň s ním bola stále. Na otázku samosudcu uviedla, že po rozvode, keď poškodená žiadala od brata bankomatovú kartu, nedal jej ju, nemal ju pri sebe. Na ďalšiu otázku uviedla, že rozvodové konanie brata bolo v ten deň okolo obeda. Na otázku samosudcu, že výber dňa 30. 07. 2013 vo výške 1 450 euro bol uskutočnený o štrnástej hodine uviedla, že si myslí, že postup brata bol správny. Už predtým sa o tomto rozprávali. Nemala vedomosť o tom, že brat uzatvára manželstvo s poškodenou, bolo to pre tú poisťku, celá rodina s tým manželstvom nesúhlasila. Poisťka mohla byť vyplatená obžalovanému potom, keď sa oženil. Na otázku prokurátora uviedla, že po ukončení rozvodového konania 30. 07. 2013 bola s obžalovaným ešte asi 15 minút. Na otázku obžalovaného uviedla, že matka bola informovaná o tom, že sa dohodol s poškodenou, že tie peniaze vrátia matke.

Svedkyňa - poškodená H. okrem iného uviedla, že účet zakladal obžalovaný cez internet, bola k dispozícii bankomatová karta, túto nemala v ruke. Mala vedomosť, že na ten účet majú prísť peniaze, nevedela však kedy. Dohodli sa ešte kým boli spolu, že keď prídu tie peniaze na účet, budú o tom vedieť obaja. Bolo to tak, že vôbec nevedela, že tie peniaze už dávno prišli na účet. Akurát v ten deň, keď mali ísť na rozvod telefonovala poisťovaciemu agentovi, čo je s tými peniazmi, že sa to už dlho vlečie, ten jej povedal, že peniaze sú už na účte. Potom na rozvodovom konaní sa pýtala obžalovaného prečo jej to nepovedal, začal sa vyhovárať, keď ho žiadala, aby jej dal bankomatovú kartu, odmietol to, uviedol, že túto jej dá až keď sa dohodnú, že mu dá polovicu peňazí. Odmietla to, pretože ten úraz pri dopravnej nehode jej spôsobil obžalovaný, peniaze patrili jej. Riešila to tak, že chcela ísť vybrať peniaze osobne do banky, pobočka banky bola až v Žiline, išla tam, dozvedela sa tam, že obžalovaný vybral viac ako polovicu peňazí. Vybrala zvyšok peňazí, začala riešiť, čo s tými peniazmi ktoré vybral. Obžalovaný sa vyhovárať, že mal na tie peniaze nárok, pretože ešte boli manželmi. V súčasnosti už má peniaze vrátené. Najprv boli dohodnutí, že peniaze vráti v splátkach, bol nezamestnaný, nakoniec, ale peniaze vrátil naraz. Na otázku prokurátora uviedla, že s obžalovaným sa spoznala asi pred štyrmi rokmi, mala 17 rokov. Jej rodičia, ani rodičia obžalovaného nevedeli, že uzatvorili sobáš. Túto skutočnosť tajili, pretože matka obžalovaného nesúhlasila so svadbou. Ani jej rodičia s tým nesúhlasili, bolo to po tej dopravnej nehode. Po uzavretí manželstva, obžalovaný vybral peniaze z poisťky svojej matky bez toho, že by táto o tom vedela. Po návrate z Čiech žili spolu krátko u jej rodičov, potom už spolu nežili. Každý potom býval u svojich rodičov, už sa len stretávali. Na otázku prokurátora uviedla, že okrem spomenutého účtu v tej dobe mala účet aj v banke Zuno. Založenie druhého účtu bola iniciatíva obžalovaného, navrhol jej to. Na otázku, či jej prišli doklady o založení druhého účtu uviedla, že si nepamätá na akú adresu tie doklady prišli. Chce uviesť, že tieto doklady, bankomatovú kartu ani poriadne pri sebe nemala, mal to obžalovaný. Obžalovaný nemal súhlas na výber peňazí, ktoré prišli na účet v súvislosti s poisťkou za dopravnú nehodu. V tomto konaní nepožaduje žiadnu náhradu škody. Na otázku samosudcu uviedla, že rozvodové konanie s obžalovaným mali 30. 07. 2013 v predpoludňajších hodinách, asi do dvanástej hodiny. Ako už uviedla, v ten deň sa dozvedela pred pojednávaním, že tie peniaze jej už boli poslané na účet. Ak obžalovaný 30. 07. 2013 vybral peniaze o štrnástej hodine, bolo to po pojednávaní po rozvode.

Keď sa rozprávali 30. 07. 2013 s obžalovaným a spomínala mu, že tie peniaze majú byť už na účte, potvrdil to, že sú na účte. Ako už uviedla, odmietol jej dať bankomatovú kartu, aby si mohla peniaze vybrať, bola nútená ísť osobne až do banky v Žiline. Obžalovaný jej uhradil spôsobenú škodu až potom, čo jej bolo doručený trestný rozkaz v tejto veci.

Svedkyňa W. okrem iného uviedla, že okolnosti skutku si už vôbec nepamätá, nevie, čo má k tomu uviesť. Spomína si, že keď sa obžalovaný s poškodenou rozvádzať, chcela po ňom bankomatovú kartu. Chcela si vybrať peniaze za haváriu. Obžalovaný sa bránil, nechcel jej dať tu kartu. Nakoniec vyšlo najavo, že obžalovaný z účtu vybral viac ako polovicu peňazí za tú haváriu. Potom sa to začalo riešiť, poškodená išla na políciu. Na otázku prokurátora uviedla, že obžalovaný a poškodená sa brali v decembri, ich rodičia nevedeli o svadbe. Matka obžalovaného nechcela poškodenú za nevestu, pretože je cigánka. Po svadbe bývali určitú dobu u nich, potom išli do Čiech. Po návrate z Čiech, bývali tiež u nich, potom poškodená vyhodila obžalovaného z bytu. Obžalovaný potom išiel domov, potom sa rozvedli, už to medzi nimi nefungovalo. Na otázku samosudcu uviedla, že skutočnosť, že peniaze už prišli na účet sa dozvedela poškodená od svojho poisťovacieho agenta. Obžalovaný potom tvrdil, že má nárok na polovicu tých peňazí keďže je manžel poškodenej. Určite nebola v tomto smere medzi nimi takáto dohoda, dopravnú nehodu so zranením poškodenej spôsobil obžalovaný.

Na čísle listu 8 sa nachádza potvrdenie C. obchodnej banky a. s.; W. zo dňa XX. XX. XXXX o 14:09 hodine, z ktorého vyplýva, že na účet svedkyne Q. H. obžalovaný vložil sumu 1 420 euro.

Na čísle listu 51 sa nachádza potvrdenie m - banky o zriadení účtu poškodenej v uvedenej banke na základe zmluvy o zriadení účtu zo dňa 21. 01. 2013.

Na čísle listu 54 sa nachádza potvrdenie m - banky zo dňa 11. 09. 2013, z ktorého vyplýva, že jedinou majiteľkou účtu číslo XXXXXX - XXXXXXXXXXX/XXXX je P. H. narodená XX. XX. XXXX.

Na čísle listu 59 - 60 sa nachádza listinný dôkaz z ktorého vyplýva, že v období od 2. 6. 2013 do 30. 07. 2013 boli zrealizované z účtu číslo XXXXXX - XXXXXXXXXXX/XXXX výbery finančných čiastok v celkovej výške 2 018,68 eura.

Na čísle listu 66 - 67 sa nachádza zápisnica o hlavnom pojednávaní vo veci Okresného súdu Prievidza č. 14 C 27/2013 vo veci rozvodu obžalovaného s poškodenou, hlavné pojednávanie sa začalo o 13:00 hodine, skončilo o 13:20 hodine.

Na čísle listu 69 sa nachádza dohoda o uznaní záväzku zo dňa 29. 11. 2013 medzi obžalovaným a poškodenou, v tejto dohode obžalovaný uznáva záväzok vo výške 1 300 euro s tým že do 20. 12. 2013 uhradí sumu 300 euro, od januára 2014 v dvadsiatich mesačných splátkach po 50 euro zvyšok záväzku.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, pretože neoprávnene si obstaral platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý a na taký účel ho použil. Obžalovaný na začiatku a hlavného pojednávania spáchanie trestnej činnosti poprel, uviedol, že zo skutku sa necíti byť vinný. Na konci hlavného pojednávania, v rámci záverečnej reči trestnú činnosť priznal a oľutoval. Zo spáchania trestnej činnosti, okrem vlastného priznania je usvedčovaný výpoveďou poškodenej na hlavnom pojednávaní, nepriamo výpoveďou svedkyne W. a aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní. Uvedené dôkazy, podľa názoru súdu, jednotlivo a aj vo svojom súhrne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú. Uvedené dôkazy preukazujú, že tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku obžalovaný bez súhlasu poškodenej, ktorá bola jedinou majiteľkou a disponentom účtu zrealizoval platby a výbery v období od 2. 6. 2013 do 30. 07. 2013 v celkovej výške 2 018,68 eura. Toto jeho konanie vykazuje znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. Z výsluchu poškodenej na hlavnom pojednávaní zároveň vyplynulo, že do rozhodnutia súdu obžalovaný celú spôsobenú škodu poškodenej uhradil, táto v trestnom konaní nepožaduje žiadnu náhradu škody.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 1 krát súdne trestaný, podľa výpisu z evidencie priestupkov nebol postihnutý v priestupkovom konaní, správa z miesta bydliska bližšie skutočnosti o obžalovanom neuvádza.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a po zvážení osoby obžalovaného, stupňa spoločenskej nebezpečnosti jeho konania, pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k), l) Trestného zákona, súd uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 13 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 15 mesiacov. Počas skúšobnej doby sa obžalovaný nesmie dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, lebo v opačnom prípade by hrozilo, že podmiennečne odložený trest v trvaní 13 mesiacov môže vykonať vo výkone trestu. Takto uložený trest, podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a jedná sa o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.